

Сталін

Сосюра Володимир Миколайович

Твоє ім'я, як сурми срібний звук,
В борні за день завжди ти перед нами.
Тебе до зір знесли мільйони рук,
Щоб ти сіяв, як прапор, над віками.

Ти нас ведеш, як вів колись давно
До перемог, скоривши час і далі.
Коли серця мільйонів злить в одно —
Твоє це серце буде, рідний Сталін!

Шумлять міста, і сонце знов і знов
Встає для нас за даллю голубою.
Тобі вітчизна шле свою любов,
Як кожне серце, сповнене тобою.

Цвіте мій край, як пісня у боях.
У світлі зір і у гаїв безжурі.
Це ти зробив — це партія твоя,
Це — кожний з нас, народжений для бурі.

Не марно, ні, боями край гримів —
Минули дні і злиднів і негоди.
У гуркоті заводів і ланів
Прийми цей спів щасливого народу.

Прийми його у сонячний цей час,
Щоб він гримів про тебе яснодзвонно.
Ти світиш нам, ведеш в майбутнє нас,
Віків маяк і слава міліонів.

1937 р.

Джерело: Хрестоматія з укр. літератури для X класу сер. школи. — Харків, 1950.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/sosiura_volodymyr_mykolaiovych/stalin